

Referat fra møte i Kringkastingsrådet 27.01.2011

Møtet ble holdt i møterom 7/8 i Radiohuset på Marienlyst, og ble ledet av rådsleder May-Helen Molvær Grimstad.

Dagsorden:

09:30: Åpning, presentasjon av nye deltakere/gjennomgang av dagens agenda

09:45: Hørbarhetsprosjektet i NRK, tiltak mot sjenerende bakgrunnsstøy.

v/musikksjef Knut Henrik Ytre-Arne

10:30: Beinstrekk

10:45: PFU og NRK. Hvordan var den programetiske standarden i 2010?

v/juridisk direktør Olav Nyhus.

12:00: Lunsj i messa

13:00: Klagebehandling

Klager Thomas Henden: "Ikke gjør dette hjemme", ny programserie i NRK1.

14:00: NRKs ledelse informerer.

14:30: Kringkastingsrådet diskuterer internt virksomheten framover.

15:00: Slutt

Til stede fra rådet:

Frank Rossavik

Kjersti Thorbjørnsrud

Stein Gauslaa

Afshan Rafiq

Steinar Pedersen

Sylfest Lomheim

Marit Elisebeth Totland

Saera Khan

May Hansen

May Helen Molvær Grimstad

Maria Teresa Bjerke

Jan Otto Fredagsvik

Magne Raundalen

Til stede fra NRK:

Hans-Tore Bjerkaas
Grete Gynnild Johnsen
Per Arne Kalbakk
Annika Biørnstad
Nils Johan Heatta
Bjørn Stuevold

Til stede fra sekretariatet:

Rådssekretær Erik Berg-Hansen
Referent Vetle Daler
Sture Bakke, teknikk

Hørbarhetsprosjektet i NRK - tiltak mot sjenerende bakgrunnsstøy

- En stor del av NRKs publikum er berørt av dette problemet, og det må derfor settes tydelig på dagsorden og prioriteres deretter. Noen områder peker seg ut. På radio: Lydtepper og underlag i nyheter, værmelding og trafikk. På tv: Nyheter, sport, fakta, norsk drama og promo, sa P1s musikk-sjef Knut Henrik Ytre-Arne i sin innledning.
- SVT har oppnådd gode resultater i et tilsvarende prosjekt, men overleveringen til linjeorganisasjonen har ikke vært like vellykket. Dette er viktig å gjøre på riktig måte, sa Ytre-Arne, som listet opp følgende organisatoriske tiltak som ligger i prosjektet:
 - Prosjektleder
 - Lydkontakter
 - Hørbarhetsavtale
 - Lydutvalg

Blant det som ble vedtatt på direktørmøtet 19.01 og som gjelder fra 2011:

- Sport på tv/radio, Dagsrevyen og Schrödingers katt skal prioriteres
- Bevilgning på 1 million kroner, inkludert prosjektlederstillingen
- Etablering av lydutvalg
- Gjennomføringen legges til de produserende avdelinger

May Helen Molvær Grimstad ville vite om radionyheterne er omfattet av prosjektet.

- Vi har i første omgang blinket ut Dagsrevyen fordi det er der vi får flest reaksjoner, men nyhetsavdelingen kommer til å jobbe med dette både på tv og radio, svarte Per Arne Kalbakk.

- Gjøres dette fra dag en? spurte Marit Elisebeth Totland.

- Materiellet er tilgjengelig for alle, og det vil heve bevisstheten i hele organisasjonen. men noen tiltak begynner vi med allerede nå, svarte Knut Henrik Ytre-Arne.
- Det er vel og bra at dette hever bevisstheten, men dette er et problem som må tas mer alvorlig – har dere noe inntrykk av bevisstheten rundt dette balnt NRKs egne medarbeidere? spurte Sylfest Lomheim.

- Den første reaksjonen til de fleste er at dette er mer omfattende enn det de hadde tenkt, svarte Knut Henrik Ytre-Arne. Grethe Gynnild Johnsen supplerte: - Dette har vært innom de ulike ledergruppene i divisjonene. Distriktsredaktørene har fulgt hele prosessen, og alle tar med seg dette og starter arbeid lokalt. Vi venter ikke på sporten og Schrödingers katt. Det blir nå forankret lokalt, sa hun.

Knut Haavik var imponert over framstillingen og arbeidet som er gjort. – Dette er viktig. Men kostnaden på en million - er prosjektlederens lønn inkludert? Det er lite penger for et så stort prosjekt. Jeg stusser over budsjettrammen, sa han.

- Summen inkluderer prosjektleder i ni måneder, resten er kurskostnader. Det koster ikke mer å lage god lyd enn dårlig lyd. Vi mener dette er tilstrekkelig, svarte Per Arne Kalbakk. – Dette inkluderer dessuten 60 medarbeidere på kurs i en til to dager, supplerte Knut Henrik Ytre-Arne.

- Har man kartlagt grundig hva man trenger? spurte Afshan Rafiq. – Vi er ikke ferdig med kartleggingen, men har et brukbart bilde av hvor utfordringene ligger, svarte Knut Henrik Ytre-Arne.

Frank Rossavik, som hadde tatt initiativ til debatten, var fornøyd. – Man kan gjøre mye uten at det koster så mye penger. Jeg er mest imponert over at man har gjort lekser så godt. NRK har forstått hva problemet består i. Jeg føler meg trygg på at dette blir fulgt opp og brakt videre inn i 2012, sa han.

- Jeg forstår at kombinasjonen musikk og tale ofte virker mer levende, men siden mange har utfordringer med dette er det bra at det tas tak i. Det er mange henvendelser om dette, også til k-rådet, sa May-Helen Molvær Grimstad.

- Dette er en gladsak, konklusjonen er at den kritiske faktoren ikke er maskinene, men menneskene – og det er billigere å forbedre menneskene enn maskinene, sa Sylfest Lomheim.

Stein Gauslaa var enig. - Bevisstheten er viktigst, samtidig må det avveies mot totalopplevelsen som seer og lytter. For eksempel i sporten – her gjelder det å finne riktig balanse mellom kommentator og stadionlyd. Man må ha begge deler, og bruke det tekniske utstyret optimalt. Man må ikke bli så redde for problemstillingen at man glemmer totalopplevelsen, mente han.

- Vi har hatt denne saken oppe mange ganger gjennom årene. Tidligere har jeg sagt at vi skal lage bedre lyd, men det har ikke skjedd store endringer. Nå tar vi sikte på systematisk å forbedre dette, sa kringkastingssjef Hans-Tore Bjerkaas. - Vi har vært klar over det store omfanget, men tallene var større enn vi hadde trodd. Prosjektet er derfor viktig for NRK. At det virker som bevilgningen er liten, har ikke noe med ambisjonene å gjøre, men det handler om å ta et skritt av gangen. Vi vil kjøre dette så lenge det er nødvendig for å få riktige holdninger og kunnskap i organisasjonen. Vi skal ikke ta bort kontentum, men finne balansen med hensyn til hørbarhet, sa Bjerkaas.

- Jeg slår konsekvent av kommentatorlyden på norske fotballkamper, men jeg ser engelsk fotball med engelske kommentarer. Der er lydbildet helt annerledes. Det er lettere å høre hva de sier, og stadionstøyen er mer neddempet, sa Knut Haavik, og fortsatte: - Det opplyses at det skal etableres ett lydutvalg og tre lydkontakter. Hadde det vært en tanke å opprette et brukerutvalg blant hørselshemmede?

- Ja, det er en viktig del av prosjektet. Vi har dialog med Hørselshemmedes Landsforbund, og jobber med å sette sammen en fokusgruppe, svarte Knut Henrik Ytre-Arne.

Konklusjon:

- Kringkastingrådet er glad for at NRK har satt i gang tiltak for å redusere sjenerende bakgrunnsstøy. Målet må være å øke bevisstheten i NRK om dette og å få til en balansert lydmiiks som både tar hensyn til hørbarhet og journalistikk. Rådet ser på dette som en svært viktig sak, siden dette berører store deler av befolkningen, konkluderte May-Helen Molvær Grimstad.

NRK og PFU

(Allemedlemmene i rådet fikk først utlevert et eksemplar hver av NRKs rykende ferske utgave av "Programetisk regelverk".

Juridisk direktør Olav Nyhus presiserte innledningsvis at PFU ikke dreier seg om jus, men om presseetikk. Han kunne deretter fortelle at det for NRK har vært en markant økning i antall klagesaker til PFU, 50 % siden 2001. – PFU behandlet 291 saker i 2010, en del av dem dreier seg om publisering i 2009. I 51 saker konkluderte utvalget med brudd, i 12 saker kritikk.

NRK har også hatt en økning i antall klager til PFU. – Vi fikk 12 fellende uttalelser i 2010, 10 brudd og to med kritikk. Seks av disse sakene er fra 2009. Det er ny negativ rekord. PFU behandlet 34 saker knyttet til NRK i 2010. Dagbladet ble nummer to med 24 klager og seks fellelser. - Vi er ikke stolte av dette resultatet, og har iverksatt tiltak for å forhindre at utviklingen fortsetter, sa Olav Nyhus, og fortsatte:

- Så er det da heller ingen andre mediehus som produserer og publiserer så mye som NRK.

Nyhus' tall viste at PFU-klagene sprer seg over hele virksomheten, og at det ikke er en enkeltredaksjon som utmerker seg.

Eksempler på saker som er klaget inn til PFU: Strid i sameland (Spekter); innslag om Jon Arne Riise i Dagsrevyen; Brennpunkt-dokumentar om DnB NOR; Viggo Johansens intervju med Helge Fossmo i "Viggo på lørdag".

- Men det er også lyspunkter: Hjernevask ble for eksempel frikjent. Troverdighet er et av de viktigste omdømmebegrepene knyttet til NRK. Derfor er dette viktig, sa Nyhus, og fortsatte med å redegjøre for hva NRK gjør for å unngå flere PFU-klager.

- Redaksjonell etikkhåndbok

- Faglig etisk sjekklister

- Etikkutvalg

- Etikkseminarer

- Når det gjelder økningen i antall klager, er det bra at folk har mulighet til å klage, tillit til et slikt organ er vesentlig. Det er positivt også at færre og færre saker prøves for rettsapparatet, sa Olav Nyhus.

- Ja hvordan er egentlig ståa når det gjelder rettstvister mot NRK? Er det noen saker som er forberedt til behandling? lurte Knut Haavik.

- Vi har ingen saker nå, og har hatt få saker de siste årene. Den siste var Gøril Mausest-saken i Høyesterett. I år er den eneste rettsaken som er relevant en sak om fotografier av en savnet kvinne, fotografen har saksøkt samtlige medier som brukte bildene, opplyste Olav Nyhus.

May Hansen var opptatt av rettssikkerhet og personvern rundt barn. – Er det noen som spesielt har ansvaret for barns perspektiv her? spurte hun.

- Nei, ikke en enkelt person, men ansvaret ligger i hver redaksjon, svarte Nyhus.

Per Arne Kalbakk supplerte: - Ansvaret ligger hos redaktørene. De tre barnesakene er de mest bekymringsfulle for oss i PFU i fjor. Vi må være alltid ekstra påpasselige når det gjelder barn. Vi skal ikke ha brudd på dette området, her har vi ikke råd til å feile, sa han. – Vi hadde en rettstvist om bilde av barn på Plata for noen år tilbake. Det tok vi konsekvensen av, beklaget og utbetalte erstatning, sa Olav Nyhus.

- Det er betryggende at dere går grundig inn i disse sakene. Det er viktig at PFU og Kringkastingrådet tas på alvor slik at man unngår rettssaker, sa Kjersti Thorbjørnsrud. – Vær varsom-plakaten omfatter ikke alt. Mye tendensiøs journalistikk vil ikke bli felt der. Saker der det er stort medietrykk, for eksempel. - I hvilken grad

diskuteres saker som ikke tas opp i disse organene? Hvor selvkritiske er dere? Et eksempel er "Trekant", jeg reagerte på måten NRK gjorde pr for programmet på, dere lot de unge menneskene fronte programmet som om de var programledere. Jeg synes ikke NRK vernet om dem. NRK brukte dem på en utilbørlig og lite hensynsfull måte. Men det faller nok utenfor de etiske forskriftene, sa Kjersti Thorbjørnsrud.

- Ja, vi bruker mye tid hver dag på å diskutere slike saker. Vi er blant de beste i verden på selvpisking. For eksempel når det gjelder Alvdal-saken, den diskuteres hver dag, sa Grete Gynnild Johnsen. Per Arne Kalbakk fulgte opp. - Evnen til selvkritikk er nok litt ulikt fordelt. Marie Amelie-saken diskuterte vi mye – vi hadde ikke den kritiske avstanden vi bør ha i den innledende fasen. Når det gjelder Trekant, vurderte vi også de sidene Kjersti Thorbjørnsrud tar opp både i castingprosessen og ved å følge dem opp før, underveis og etter. De opplever ikke å ha blitt misbrukt, sa han.

- Hva med det løpende arbeidet i NRK med denne type klager – varierer det fra redaksjon til redaksjon? spurte Frank Rossvik.

- Vi har et eget publikumskontor hvor folk ringer inn, og som får rundt ett hundre tusen telefoner i året. De lager en statistikk som blir formidlet videre. Folk ringer også til redaksjonene, sa Olav Nyhus, og fortsatte: - Når det gjelder selvpisking, er den nok størst når det kommer innenfra, det er nok ikke alltid like stor åpenhet for at man har gjort noe galt når klagen kommer utenfra. Klager skal besvares av redaktørene. Vi i juridisk avdeling bistår også i enkelte prosesser, og det har ikke nødvendigvis med jus å gjøre, sa han.

- Redaktørinja tar klager på alvor. Fellelser i PFU gir stående beskjed om at dette skal tas på alvor, understreket Grethe Gynnild Johnsen. – Redaktørene er flinke til å involvere redaksjonen i arbeidet rundt besvarelsene. Noen ganger gjør vi feil, og det må vi innrømme. Fellelser utløser ofte husmøter. Det som er bekymringsfullt er at fellelsene ofte er resultat av slurv, og det kan vi ikke akseptere, sa hun.

- Behandlingen i PFU er av en slik karakter at man blir invitert til å tale sin sak, og det gjør vi såfremt vi mener vi har snev av rett, supplerte Per Arne Kalbakk.

- Det er velkjent at man i journalistiske miljøer ikke alltid er like flinke til å ta selvkritikk når det kommer utenfra. En fellelse kan ha en disiplinerende effekt. Det er derfor ikke bare negativt med en fellelse, vi må ta vare på den og bruke den som best vi kan, mente Nils Johan Heatta.

– Når det gjelder identifisering, hvor langt kan man gå uten å si navnet? Dårlig sladding forekommer, hvor reelle er forsøkene på å sladde, spurte Jan Otto Fredagsvik. - Hvordan vi skal billedlegge historien på en realistisk måte uten å

identifisere er en utfordring. Tidvis skjer det glipp. Mitt inntrykk er at man er mer varsom i dag enn for fem år siden, svarte Olav Nyhus.

- Kringkastingrådet skal kritisere programvirksomheten i NRK – hvor går grensene mellom oss og PFU? Vi bør ikke opptre som et PFU-organ, så den grenseoppgangen må vi innom, kommenterte Sylfest Lomheim.

- Jeg er tilfreds med at vi fikk inn kildebredde og relevans i Vær varsom-plakaten i 2007. Dere har gjort en kjempejobb med å tilpasse etikkheftet til dette, sa Stein Gauslaa, og fortsatte: - Journalistene må være villig til å endre hypotesen når man får opplysninger som strider mot hypotesen. Og man bør dessuten være på vakt mot deskhumor, at deskhumor forplanter seg og kommer til syne for publikum kan forekomme, og det ser ikke bra ut, sa han.

Afshan Rafiq var opptatt av identifisering i kriminalsaker der utlendinger er involvert.

- Kriminelle handlinger begått av utlendinger blir ofte kommentert - gjøres det bevisst, blir det sett kritisk på dette? Spurte hun, og viste til Vær varsom-plakatens § 4.3. - Ofte handler dette om norsk ungdom som er født og oppvokst i Norge. En kriminell handling er like kriminell enten en utlending eller noen andre begår den. Det er viktig med en kritisk gjennomgang av dette, mente hun.

- Hvor har du registrert dette hos oss? Vi har hatt et enormt fokus på dette de senere årene, vi var slurvete før. Vi har hatt store diskusjoner og er enig om ikke å identifisere med mindre det har relevans for saken, svarte Grethe Gynnild Johnsen.

- De siste fem årene mine i Se og hør ble vi ikke innklaget en eneste gang. Jeg tror de fleste tilfeller av PFU-fellelser skyldes slurv eller dårlig folkeskikk. VG har lenge hatt egen etikkredaktør, og det har ført til en økning av det etiske og journalistiske nivået i VG. Har man vurdert en etikkredaktør eller etikkdirektør i NRK? spurte Knut Haavik, noe Hans-Tore Bjerkaas kunne svare bekreftende på. – Men foreløpig har vi ikke funnet det hensiktsmessig. Det viktigste er godt etikkarbeid ute i avdelingene og blant redaktørene, sa han. Per Arne Kalbakk supplerte: - Hadde vi hatt kun én desk hadde dette vært enklere. Slik vår organisasjon er bygget opp er det praktisk vanskelig gjennomførbart, mente han. Knut Haavik presiserte at han mente at en etikkredaktør bør håndtere saker i etterkant, og ikke på forhånd.

- Opprinnelig hadde man et eget klageorgan for kringkastingssaker, men det ble avvirket i 1998 og ansvaret overført til PFU, sa Olav Nyhus. - Tanken med Kringkastingrådet var et kvalitativt vox populi, slom skulle vurdere NRKs programprofil mer enn enkeltindividers opplevelser. Når noen klager både til rådet og PFU har man overlatt behandlingen til PFU. Men når enkeltsaker kan anskueliggjøre policy eller retning bør Kringkastingrådet diskutere dem, mente han.

Konklusjon:

May-Helen Molvær Grimstad takket Olav Nyhus for en grundig og interessant gjennomgang PFU-sakene og av det etiske arbeidet som gjøres i NRK.

Gjennomgang av klagesaker

Klage på "Ikke gjør dette hjemme"

- Programmet startet med at vitenskapsredaksjonen i Trondheim diskuterte hvordan man skulle markere kjemiens år, sa Grete Gynnild Johnsen i sin innledning. – Det er ikke riktig at vi gjør noe ulovlig, alle tillatelser er innhentet. Vi har hatt møte med DSB for å avklare dette. Flere av eksperimentene gjør brannvesenet opptak av i forebyggende øyemed. Det er ikke sånn at eksperimentene gjøres for første gang i programmet, de er testet på forhånd med fagfolk. Dette er kontrollert leking, vi har ikke utsatt medarbeiderne for fare. Vi har vært nøye med hms-regler, og har til og med laget ekstra hms-regler for dette programmet, og har hatt både brannvesen, Røde kors, rørleggere og elektrikere til stede. Målet var å nå en målgruppe som er allergisk overfor realfag, og det tror jeg vi har lyktes med. Programmet er det mest sette i aldersgruppa 12-29 på NRK1 gjennom uka, sa Johnsen, og la til: - Dette har vært positivt for redaksjonen på Tyholt, og de har fått invitasjon til en faktakongress i EBU i mai, som eksempel på nyskapende faktaprogram. Det er de kry av, fortalte hun.

Prosjektleder Njord Røv startet med å beklage at enkelte har oppfattet programmet annerledes enn det som var tenkt. – Men i det store og hele har tilbakemeldingene vært overveldende positive. Vi har fått massiv tilbakemelding på sosiale medier, og det er det store bildet. Jeg forstår også at noen er bekymret over hvorvidt programledernes advarsler blir fulgt, fordi de framsettes i samme tone som resten av programmet - med et glimt i øyet. Denne debatten har for øvrig eksistert i 50 år, siden man diskuterte farge-tv. Når vi sender fra ekstremsportveko på Voss, med halsbrekkende øvelser, fører ikke det til at ungdom kaster seg i døden av den grunn. Vi føler oss trygge på at dagens unge er trente medieforbrukere. Hva de ser på nettet vil jeg ikke engang snakke om. Vi hadde et ønske om å lage et vitenskapsprogram uten å bruke ordet vitenskap, og uten at seerne skjønnte at det var vitenskap, sa Røv, som innrømmet at konseptet er inspirert av Discovery Channels "Mythbusters". – Det programmet har 13 millioner seere. Konseptet vårt skulle være forskningsmessig politisk ukorrekt, formidlet med varme, glede, et ungdommelig formspråk, og skulle utfordre NRK-seeren, sa Røv.

- Hvordan vurderte dere faren for at unge ville gjøre dette hjemme? spurte Sylfest Lomheim. - Vi har snakket med fagfolk på forebyggende arbeid innen risikoatferd, de sier at det ikke er noen fare for vanlige unge, de ser uansett mye rart på nett. Det kan være en viss fare for dem som er i en randzone, men dette programmet alene er ikke utslagsgivende for dem, svarte Grethe Gynnild Johnsen.

- Det er mye her som ikke er tilgjengelig for folk flest, men å sette en hermetikkboks på komfyren er et enkelt grep. Har dere hatt en bevisst diskusjon om hvor enkelt det skal være? Hvilke avveininger er gjort mellom hva som er greit og ikke? Spurte May-Helen Molvær Grimstad.

- Jeg tror dagens barn og unge er usedvanlig godt skolert, jeg tror ikke de setter hermetikkbokser på komfyren på bakgrunn av noe de har sett på tv. De er vant til å skille mellom det man kan gjøre og det som er på tv, sa Njord Røv, og fortsatte: - Vi har forsøk på å gradere litt, og tenkt ekstra gjennom for eksempel dette med sprenging. For å forvise oss om at programmet ikke skulle stimulere til å gjøre dette, oppga vi ikke alle komponentene til bombene, sa han.

- Jeg lurer på formålet hvis man ikke skal kunne gjøre det hjemme. Jeg er redd det gir ideer til de vi ikke vil skal få dem, sa Afshan Rafiq.

- Poenget er å trigge nysgjerrigheten din, appellere til lysten til å se hva som skjer, og vi håper det kan føre til at noen som ser kan bli enda mer nysgjerrig, svarte Njord Røv.

- Først tenkte jeg at dette var et tåpelig konsept, men så ble det morsomt. Det falt meg aldri inn at dette skulle stimulere interessen for realfag. For meg var dette humor. Jeg er overrasket over at dette skulle stimulere realfaginteressen, sa Frank Rossavik. - Da har vi lyktes, hvis du ikke har oppdaget at det er vitenskapsprogram. Det er selvfølgelig underholdning, men kan vi så et interessekorn som kanskje kan blomstre er det bra, sa Njord Røv.

Maria Teresa Bjerke var enig med Rossavik. - Jeg synes også dette var dumt da jeg så første snutt, men nysgjerrigheten ble pirret etter å ha sett hele utdraget her, sa hun. Stein Gauslaa lurte på om andre fagfolk var blitt konsultert - pedagoger, psykologer osv. spesielt med tanke på smitteeffekt. – Ja, vi har det, svarte Grethe Gynnild Johnsen, som også kunne fortelle at direktoratet vurderte å politianmelde NRK. - De trodde ikke vi hadde tillatelser, så vi inviterte til møte med direktoratet for å klargjøre dette, sa hun.

- Det som slår meg når jeg ser disse klagene, er hvilket eierskap folk har til NRK. Det imponerer meg. Det programmet som ikke får klage må føle seg litt triste, sa May Hansen, og fortsatte: - Først tenkte jeg at dette var dårlig, men har ledd ganske mye etter hvert. De har et fantastisk engasjement. Men det er jo litt betenkelig at man fyller et rom med vann, huset ramler sammen og programlederne er kjempeentusiastiske. Bakepulverbomber har vi vel lagd selv mange av oss. Det er mye positivt her, men det kan nok være problematisk i forhold til noen grupper, mente hun.

- Dette er en veldig fin blanding skjemt og alvor. Foreldregenerasjonen er overbeskyttende. Vi tente på ugressalt, seilte på isflak, rei på tømmerstokker, så

dette er ikke noe nytt, sa Knut Haavik. – Jeg tror neppe det er mange her i landet som er så dumme at de setter en boks med lapskaus på komfyren. Det er mulig dette setter i gang tanker i hodet på en del unge, men de ser jo hvor dumt det er. I denne saken er jeg mye mer imponert over svarene fra NRK enn av klagen, sa Knut Haavik.

- For 25 år siden fikk jeg spørsmål om det var skadelig å se Emil heise Ida opp i flaggstanga. Det var helt unødvendig å sensurere. Barn har lært seg respekt for det meste av slike ting, sa Magne Raundalen, som imidlertid likte dårlig kommentaren om at "nordmenn som følger regler er dumme". – Jeg likte ikke at dette gjøres til en ulovlig lek. Men noen copycat-effekt tror jeg ikke det er noen fare for. Barn er kjent med hva som er virkelig og ikke, og farlig og ikke, sa han.

Også Marit Elisebeth Totland var begeistret. – Jeg er mer skeptisk til nyhetssendinger der de forteller hvordan man lager bomber. Jeg tror dette fungerer for å motivere til realfag. Real fag kan være gøy, sa hun. Kjersti Thorbjørnsrud var enig. – Dette er uskyldig moro. Premissene er glassklare, og man ser konsekvensene. Dette har nok mindre smitteeffekt enn mye annet, ekstrem sport f. eks. Jeg tror også det kan ha litt preventiv effekt. De fleste har lurt på hvordan ting virker, her får man se det, mente hun.

- Jeg ser det morsomme, kreative, men samtidig tenker på gruppa som kan få griller i hodet. Det blir alltid debatt når man bryter barrierer, og dette har både positive og negative sider, sa May-Helen Molvær Grimstad..

- Vi har en dyktig redaksjon i Trondheim. De kunne lagd tradisjonelt skolefjernsyn, men ville nå 15-29 åringene. Dette er annerledes laget enn det vi ofte gjør, men jeg føler vi har truffet, sa Grete Gynnild Johnsen.

- Min svigerdatter har alltid hatt lyst til å helle Zalo i oppvaskmaskinen. Hun sa til meg: "nå slipper jeg det", sa redaksjonssjef Bjørn Stuevold, som lovet å kikke på det som sies i introen til programmet.

Konklusjon:

Kringkastingsrådet tar de to klagen på programserien "Ikke gjør dette hjemme" til etterretning.

Andre klagesaker:

Klage på egenpromo i radio

- Jeg har en liten følelse av at enkelte promoer går for langt. Hensikten er at publikum skal bli interessert, men det må ikke gjøres på en måte som støter noen bort, mente Sylfest Lomheim. – Vi har klare kunnskaper om hvordan folk lytter – hvor lenge de er inne og når nye kommer til. Det danner grunnlaget for gjentakelsene. Vi har ikke til hensikt å gjøre dette mer og mer, sa Grete Gynnild Johnsen.

Hans-Tore Bjerkaas supplerte: - Her har vi litt ulik praksis. Noen bruker trailere som dramaturgisk virkemiddel. Vi vil aldri finne nivået på egenpromotering der absolutt alle er fornøyde. Vi får mange klager på egenpromo i tv, men det kan måles i forhold til effekt og publikums aksept. De som driver med dette, sier vi ligger på riktig nivå. Tidsbruken har ikke økt de siste årene, sa han.

Konklusjon:

Kringkastingsrådet vil vurdere å ta opp egenpromotering som egen sak ved en seinere anledning.

Klage på "Banden" (Frid Ingulstad)

Sylfest Lomheim forsto at Frid Ingulstad og flere har reagert. - Men jeg har hørt verre ting enn dette i NRK. Dette er et spørsmål om hvilke premisser som er lagt før intervjuet og følgelig mer en sak for PFU, det er ikke naturlig for Kringkastingsrådet å si noe om dette, mente han.

- Er dette verre enn de fleste aktører i offentligheten blir utsatt for stadig vekk? Bør hun som gammel forfatter bli behandlet annerledes enn andre maktpersoner? spurte Frank Rossavik.

- Vi er overrasket over reaksjonen, og har tatt kontakt med klager og invitert til møte. Vi trodde hun var for erfaren til å reagere på dette, sa Grete Gynnild Johnsen.

- Dette er interessant fordi det reiser prinsipielle spørsmål, derfor bør det være en sak for Kringkastingsrådet, mente Kjersti Thorbjørnsrud. – Det er et stort maktpotensial som ligger i klipping, og samtidig ikke være tydelig på premissene. Dette minner om andre programmer med P3-humor som er behagelig for oss i Oslo 3 – "kultureliten" - men ikke for andre. Frid Ingulstad er lett å gjøre narr av med denne type humor.

- Det blir på siden av vår kompetanse å vurdere om dette er galt eller riktig klippet. Denne konkrete saken hører kanskje bedre hjemme i PFU, mente May-Helen Molvær Grimstad. Frank Rossavik, Stein Gauslaa, Sylfest Lomheim og Knut Haavik var enige. – Jeg mener dette er relevant for oss å kommentere, men vi kan gjerne utsette til neste møte, sa Kjersti Thorbjørnsrud.

Konklusjon:

Kringkastingsrådet besluttet å utsette konklusjon av denne saken til neste møte til alle hadde fått anledning til å lytte gjennom både råopptak og ferdigprodukt.

Klager på "Trekant" etter behandlingen av programmet i desember 2010.

- Det var en viss bredde i debatten som ikke ble formidlet godt nok videre, derfor kommer nå flere klager til kringkastingsrådet, mente Marit Elisebeth Totland, mens Per Arne Kalbakk mente at konklusjonene på siste møte var nokså entydig.

- Vi savnet flere perspektiver i programmet, noe jeg tror publikum ikke forsto, sa Sylfest Lomheim. Saera Khan fulgte opp: - Jeg har sterke meninger om dette programmet og andre realityprogrammer. Vi trenger debatt om den nye tv-formen, realityshowene har fått et bredt spekter, og jeg synes ikke det kom tydelig frem sist at det var flere meninger, mente hun. – Vi kan ikke ta omkamp nå om Trekant. Jeg oppfattet det utsagnet vi kom med som riktig oppsummert, sa Knut Haavik.

Kjersti Thorbjørnsrud mente det burde vært inkludert en formulering om hvorvidt det er NRKs rolle å presse publikums grenser. – Jeg er dessuten i tvil om NRK har vist omtanke og tilbørighet overfor deltakerne, sa hun.

- Kringkastingsrådet skal først og fremst gi råd til NRKs ledelse. Vi i NRK har fått med oss at Kringkastingsrådet mente at de følelsesmessige sidene ved ungdom og seksualitet kunne vært sterkere betont i programserien, sa Per Arne Kalbakk og det skal vi ta med oss, konkluderte han.

Orienteringer

Hans-Tore Bjerkaas:

- Vi har hatt et bra år både på radio, tv og nett med framgang på alle plattformer. Det har vi klart innenfor en økonomi med positivt resultat. Det er bra i et ESC-år å komme ut i balanse. For tiden følger vi opp rapporten om "Morgendagens mediehus", en del mindre tiltak blir fulgt opp i linjen, samtidig som vi har 10 større prosjekter som vi setter i gang på ulike områder. Vi skal bli mer effektive, og dimensjonere virksomheten slik at vi får større økonomisk handlefrihet hvert år.

Grete Gynnild Johnsen:

- Vi hadde sommerpause i distriktsfjernsynet i fjor sommer, det gjør vi ikke i år. Vi sender både kl. 18.40 og 20.55,: På radioen vil vi også kommende sommer erstatte formiddagssendingene fra alle dk'ene med en fellessending i 8-9 uker fra Fredrikstad. Det var en suksess i fjor sommer. Ellers vil vi fra 7. mars splitte ettermiddagsendingene fra NRK Østafjells (Buskerud, Vestfold og Telemark) i større grad enn nå.

Per Arne Kalbakk:

- Mandag førstkommende skal P2 gjennom en av de største omleggingene på mange år. Vi får en ny samfunnsflate – "Ekko" fra 9-11 og "Kulturhuset" fra 14-16. Deretter "Kulturnytt" fra 16-18. 1. februar blir dessuten P3 og NRK ung slått sammen til en avdeling med Tone Donald som redaktør. Ellers er ski-vm fra 23. februar et stort løft, og der har vi god kontroll. For tiden har vi også mange etisk krevende saker på nyhetsfeltet - Marie Amelie, Alvdal og Veidekke-saken.

Annika Biørnstad:

- Vi jobber nå med 2012-innholdet, og løfter samtidig blikket mot 2017. Vår gamle visjon "Noe for alle. Alltid" går inn i sitt siste år. Vi jobber fram mot mai/juni med ny femårsplan.

Eventuelt

Magne Raundalen skryter av Supernytt. – Programmet har respekt for barnas forstand!

21.02.11
Vetle Daler